

V

VARDAG
FÖRSKOLAN MYRAN

Christina Wahldén

VILJA

Kapitel 1

Sana har en dotter som heter Amira.
Amira är två år och ska börja på förskola.

Sana är orolig. Hur ska det gå?

Hon undrar om personalen tar bra
hand om barnen på förskolan.

Hon vill inte att Amira ska gå på
förskola, men hon måste arbeta. Amira
kan vara på förskolan när Sana arbetar.

Kapitel 2

Det är första dagen Sana och Amira är på förskolan.

Förskolan heter Myran. Den ligger nära huset där Sana och Amira bor.

Det finns en grind till gården på förskolan. Grinden har två lås och är svår att öppna för barn.

Det är för att barnen ska vara trygga och inte kunna rymma.

Inne på gården leker barnen. Några cyklar, några sitter i sandlådan och gräver. Amira vill också cykla. Hon drar i Sanas hand.

En kvinna kommer fram till Sana och Amira.

– Hej Amira! Vad roligt att du är här, säger hon.

Kvinnan ler mot Amira. Sedan hälsar hon på Sana.

Kapitel 3

Kvinnan heter Moa och arbetar på förskolan. Hon följer med Sana och Amira in.

Först kommer de till en hall. Det sitter många krokarna på väggen.

– Varje barn har en krok till sin jacka, säger Moa.

Ovanför krokarna finns en lång hylla. Där står lådor med namn på.

– Varje barn har en egen låda med sitt namn. Där kan de ha sina saker och extra kläder. Kanske en varm tröja och en mössa, säger Moa.

Det finns en låda som det står Amira på.

– Den här lådan är till Amira, säger Moa.

Barnens regnkläder hänger på en ställning. Där står också deras gummistövlar.

Om det blir dåligt väder tar de på regnkläderna.

– Det är bra om regnkläderna är stora. Då kan barnen ha många kläder under om det är kallt ute, säger Moa.

Sana nickar. Stora regnkläder, det ska hon komma ihåg.

Kapitel 4

De går till ett rum där det finns mycket klossar och lego.

– Här är byggrummet, säger Moa.

I ett annat rum finns ett litet kök med små spisar och kastruller.

Köket är inte riktigt. Det är för barnen att leka i.

– Det här är lekrummet, säger Moa.

Amira vill laga mat. Hon tar en visp och vispar i en kastrull på den lilla spisen.

I lekrummet finns också en hylla med böcker.

En del böcker har många bilder. Andra böcker har många bokstäver.

Kapitel 5

De går in i nästa rum.

– Det här rummet kallar vi för målar-rummet, säger hon.

Det finns penslar och färger i rummet. Här kan barnen måla.

Moa visar bilder som barnen har målat.

Amira tittar på allt.

Det finns många spännande saker på förskolan.

Moa visar att de har madrasser till barnen i några stora skåp. Alla barn har en egen madrass. Varje barn har också egen kudde och eget täcke.

En del barn har ett gosedjur som de har tagit med hemifrån.

– Efter lunch vilar barnen. Då lägger vi madrasserna på golvet och läser en saga. Ibland lyssnar vi på musik. Sedan sover barnen en stund, säger Moa.

Sana är glad.

Amira får det bra medan jag jobbar, tänker hon.

Kapitel 6

De första dagarna är Sana med Amira på förskolan hela tiden. Det kallas inskolning.

Amira cyklar ute på gården och målar i målar-rummet.

Efter några dagar är Sana med på förskolan bara till lunch. Sedan ska hon gå hem.

Amira blir ledsen när Sana går. Hon skriker och gråter högt. Då gråter Sana också.

Amira vill inte att Sana ska gå.

– Du måste gå ändå, säger Moa till Sana.

– Jag kan inte, säger Sana.

Amira håller hårt i henne.

– När Amira inte ser dig slutar hon att vara ledsen. Säg hej då till Amira och gå. Jag har arbetat här i tio år. Jag vet att det kommer att gå bra, säger Moa.

Sana torkar sina tårar och nickar.

– Jag ska försöka, säger hon.

– Bra, säger Móa.

Hon ger Sana en kram. Då vill Amira också ha en kram av Moa.

Kapitel 7

Snart har Amira gått en vecka på förskolan. Amira blir mindre ledsen för varje dag. När Sana går blir hon fort glad igen.

Tycker Amira inte om mig längre?
tänker Sana.

Men Amira blir glad när Sana kommer och hämtar henne.

Hon springer mot henne och kramar henne.

En morgon håller Moa Amira i famnen när Sana går. Amira ser glad ut. Moa visar en ny lastbil som Amira inte har sett förut. Hon bryr sig inte om att Sana går.

Amira leker med lastbilen. En pojke sitter bredvid med en annan bil.

Amira är glad och vinkar när Sana går.

Sana ler och vinkar tillbaka.

Kapitel 8

Varje eftermiddag ligger det fina saker i Amiras låda på förskolan.

Det är saker som hon har gjort. Saker som hon och Sana får ta hem.

Det kan vara teckningar.

Det kan vara halsband eller målade kottar.

– Vad fint du har gjort. Du är duktig. Ska vi ta hem allt så pappa får se? säger Sana.

– Ja, säger Amira.

Amira tycker om att vara på förskolan.

Förskolan Myran är bra, tänker Sana.

Tre frågor till Christina Wahldén

1. Hur många böcker har du skrivit?

Jag har skrivit cirka 50 böcker. Nästan hälften av dem är på lättläst svenska.

2. Vad är roligast att skriva om?

Det är roligast att skriva om människor, särskilt de som har hemligheter. Att skriva om en hemlighet blir ofta en bra berättelse.

3. Hur kom du på berättelsen om förskolan Myran?

En förskola är en viktig och speciell plats. När jag skrev boken gick min minsta pojke på förskola. Jag har själv inte gått på förskola. När jag var liten var jag hemma med min mamma. Hon arbetade på natten, så hon var hemma på dagarna.